

La Escena Catalana

Redacció y Administració: Plassa del Pi, 5, Barcelona.

Preu: 15 cèntims

L'ACTRIU DEL DIA

CARME ROVIRA

Que actua al Teatre Principal y que ha fet una creació del seu paper en *Montanyes blanques*

Ultim folletí de la comedia
en tres actes de A. Planas

El Sí de les Noyes

La setmana entrant: el drama
en tres actes de Serafi Pitarrà

L'Hostal de la Farigola

En Maragall es mort!

EUSAQUÍ la paraula que desde primera hora del dimecres passat repetíen tots els llavis dolorosament contrets sota un esguard de esverament infantil.

En Maragall es mort!

El poeta egregi, el poeta *nostre*, *nostre!* ha deixat de existir quan havia just arribat a la plenitud, quan fixava la petjada firmíssima al lloc mateix del camí de la vida.

En Maragall es mort!

Sembla que l'inevitable amiga ens hagi arrebatat al poeta en un moment de descuit, de sobte, per sorpresa i vès si'n feia de dies que n'estava de previst el fatal desenllàs!... ¡més vès si'ns deu dordre!

En Maragall poeta era el centre de totes les nostres predileccions; era l'interessantíssim y era l'indiscutible. An ell no hi arribaren els odís d'abaix ni les envejes d'aprop.

La seva escassa producció es com una fita, com un dogma.

En Maragall periodista, fou l'exquisit y el pulcre; fou l'aristòcrata que's barreja ab les multituds pera donar un caient de selecció a l'obra colectiva.

D'istil fort, de visió comprensiva, de sentit recte, de immaculada honradesa la seva col·laboració a l'obra política-social que realisa Catalunya, va ser d'una eficàcia que no capirèm fins al dia proper sens dubte, en que'ns resti temps pera mirar serenament el camí recorregut.

En Maragall, home, era superior a tot altre dels aspectes.

El dijous al dematí tingué lloch l'enterrament del seu cadavre.

Al seguici hi havia tot Barcelona, tot Catalunya.

Els poetes més eminents, els capitostes de la política, els més insígnies autors, els artistes més famosos, tot-hom, en fi, rendí l'últim tribut d'admiració y respecte al nostre immortal líric.

A l'hora d'escriure aquestes ratlles, tornem de la trista solemnitat. Venim de donar l'últim *adeu* al Mestre.

Y l'hem vist, suare, com un Sant Francesch de marfil, a través del vidre de la caixa. Pregons els ulls, entreoberta la boca, dolorosament hermós, de faccions correctíssimes sombrejadrs per la caputxa del habit

monacal... Sembla com una evocació...; com una aparició beatífica.

L'ànima s'enlayra, se pert la noció de la crua realitat y s'imagina al poeta tot llum, tot esperit.

Més, al passar, se topa de genolls en el bayart que sosté la caixa, y el cadavre branda un moment ensà y enllà ab inercia brutal ..

De retorn desfilen silenciosament, pels camins de ciutat en colles intimes els que l'han acompanyat fins a l'últim moment...

El Desembre ha tingut una mitjdiada xafogosa .. La ciutat que jau als nostres peus, apareix amarada de llum d'un sol de primavera, d'un sol que parla de la vida

y riu barbarament.

ESTROFES DECADENTISTES

VE LA CUSTODIA

De lluny de lluny avancen les testes tonsurades, els fillets de veus blanques que regalimen psalms; al sol de maig l'or pàlid tremola en les casulles, y cremen grochs els ciris en mans dels capellans.

Les misses de tot l'any se'n van totes plegades fora, y la tenebra esperantles'se consum; se'n van mormotadores, se'n van enlluhernades per les obertes vies y els ayres plens de llum,

Ay, professó! Y que't tornes blanca y esgroguehida, llençant les lleus fumeres d'encens blau per l'espai! ¿Què duus, que ja presento'l segament de cames: l'esllanguiment de testes y aquell suprèm desmay?

LA VACA CEGA

Topant de cap en una y altre soca, avansant d'esma pel camí de l'aygua, se'n ve la vaca tota sola. Es cega.
D'un cop de roch llensat ab massa trassa, el baylet va desferli un ull, y en l'altre se li ha posat un tel: la vaca es cega.
Ve a abeurarse a la font com ans solia, més no ab el ferm posat d'altres vegades ni ab ses companyes, no: ve tota sola.
Ses germanes, pels singles, per les comes, pel silenci dels prats y en la ribera, fan sonar l'esquellot, mentres pasturen, l'herba fresca a l'etzar... Ella cauia, Topa de morro en l'esmolada pica y recula afrontada; però torna, y abaixa'l cap a l'aygua, y beu calmosa.
Beu poch, sense gayre set. Després aixeca al cel, enorme, l'embanyada testa ab un gran gesto tràgich; parpelleja sobre les mortes nines, y se'n torna orfe de llum sota del sol que crema, vacilant pels camins inoblidables, brandant llanguidament la llarga cua.

J. MARAGALL.

Estrenes de la Setmana

LA VIOLETA

Terra endins.—
Drama en 1 acte y
en prosa, original
de Jaume Cadevall.

La producció que
el senyor Cadevall,
ens serví el dia 17
en aquesta Socie-
tat, no es de les bo-

nes, però tampoch podèm dir que siga dolenta. Se te
tenir en compte que l'autor es novell y tots els novells
mereixen indulgencies.

El drama podèm dir que es real, però una realitat
que el senyor Cadevall, no ha pogut encara ferla en-
trar a n'el públich, no sabèm si per manca de color al-
gunes escenes o per la part literaria.

La interpretació magistral per part de alguns artis-
tes. El senyor Salas, feu un treball bastant notable y
el senyor Guardiola, forsa de elogi. Les senyoretas
Martí y Marsal, molt justes y els altres no gaire bé.
L'autor tingué que presentar-se en escena, a instancies
del *respectable*, y ho feu, acompanyat de tots els inter-
prets.

LA MARGUERIDA (Gracia)

El cinematografo pelicoles al dia.—Revista en un acte
y varis quadros, lletra d'en Artur Chillida y música
del mestre Pere Solé.

Se estrenà el passat diumenge aquesta revista bufo-
lirica, que te més part política que altre cosa y que
sols logra distreure mitjanament a la concorrencia.

Per lo demés està escrita ab poca polidesa d'estil
y... ja està dit tot tractantse d'una *revista ab visos po-
littichs*.

ESTRET CLUB (Assiàtich)

Un comediant de per riure.—Monòlech còmic, original
de Rosendo Llorba.

Un monòlech, per regla general, resulta sempre pe-
sat quan no està escrit ab molta gracia y pulcritut,
y això no passa pas ab l'obreta del senyor Llorba, puig
el públich l'escoltà amatent, rihent les situacions cò-
miques y el *salero* ab que'l Sr. Comas el recità, fent
les delicies de la distingida concorrencia.

Autor y intèrpret, foren cridats al final, en mitj de
nudrits aplaudiments.

CENTRE CATÓLICH (Granollers)

Entre minayres.—Drama en un acte, de Jaume Serra
y Dachs.

Aquest drama, a més de pecar de fluix, es rebuscat,
l'única cosa que l'abona, es l'esser la primera producció
de son autor y l'anar destinat a públich gens
exigent.

Dels intèrprets, val més no parlarne, donchs meri-

La Escena Catalana.

xerien esser fuetejats, més a més tractantse d'aficionats
bregadíssims en les taules.

P. CREHUET

Teatres

ROMEA

La funció d'honor a la memoria del dramaturch ca-
talà Josep Feliu y Codina fou una verdadera demos-
tració de les bones simpaties ab que conta la companyia
d'en Ricart Calvo.

La execució de *La Dolores* fou molt acceptable, so-
bresortint en sos tipos en Calvo y ls actors encarregats
dels papers de Melchor y Sargento. La senyora Velaz-
quez, com en totes les funcions, freda.

S'ha repetit l'obra d'en Feliu y Codina, siguent molt
ben acullida en totes les representacions.

Dimecres va estrenarse la traducció castellana del
drama en un acte, del reputat dramaturch del Teatre
Català, Pompeu Crehuet, qual representació va do-
narnos la mateixa impressió de quan vam coneixela per
primera volta. Y es que el drama punyent del autor de
La familia Rocamora, se manifesta igual en castellà
que en nostre idioma, mercès al talent y refinat gust
del escritor que l'ha vertit, en Rafel Marquina.

Resplendor de ocaso, que aixís se titula (y com ja di-
guerem en altre edició, es *Claror de posta*) va vèncer
al escullit públich congregat a ROMEA el dia de l'es-
trena, obtinguent sos autors un èxit ben falaguer.

De l'execució voldríem dirne molt bé, cosa que no
ho podèm lograr per culpa dels intèrprets. Encare
menos mal que en Calvo, en Vas y la característica
van apretar ab molta bona voluntat... La Velazquez...
(per respecte a la dama, per *hidalgutia* y per allò de la
hospitalidad catalana, se m'encalla la pluma al voler
parlar de sos mèrits artístichs.)

CÍRCOL DE SANS

Diumenge passat va ser posada en escena la cele-
brada comedia dramàtica d'en Brioux, *Les dides*.

L'obra fou acullida ab espectació ja desde un bon
principi, seguintla ab verdader interès y curiositat,
més que més interpretantla tan gallardament la pri-
mera actriu senyora Baró, junt ab les senyores Bayo-
na, Morera, etc. que donaren un significat relleu molt
d'elogiar. El director de la companyia senyor Capde-
vila, s'hi lluhí notablement, treballant ab ardidesa
acompanyantlo els demés artistes senyors Tor, Puig-
garí, Pubill,—que cada vegada se dona a coneixer ab
nous personatges que interpreta molt felisment— Mo-
rera, Mas, Santacana y Petit, essent tots molt aplaudits
ab sinceritat.

Finalment, *Dol d'alivio*, de Rusiñol, va ferhi pas-
sar agradablement l'estona en Capdevila, junt ab la
plana major de les senyores que ploraren dolsament
tota l'obra.

PRINCIPAL

Dietari de la setmana:

Dijous, dia 14, tarde: l'obra estrangera *Magda* y el pispejiu *Trencadissa* Nit: *Montanyes blanques*.

Divendres, dia 15: *Montanyes blanques*.

Dissabte, dia 16: *Montanyes blanques* y el pispejiu *En Pau de les calses curtes*.

Diumenge, dia 17, tarde: *Montanyes blanques* y *Els Zin-calós*. Nit: *Els Zin-calós* y *Montanyes blanques*.

Dilluns, dia 18: l'obra estrangera *Miqueta y sa mare*.

Dimars, dia 19: l'obra estrangera *Magda* y la pessa del mar rampinyo *En Pau de les calses curtes*.

Dimecres, dia 20: la comedia castellana de Felú y Codina, *Marta del Carmen*, qual representació té de decidir un cambi de ruta que te preparat l'empresa. Per final, *El mestre de minyons*, del mateix autor, en honor del qual se fa aquesta funció necrològica.

Relació de les propietats de les comedies que s'ha fet seves l'empresari d'aquest teatre y que ha posat en escena en lo que va de temporada.

Suma anterior: Ptes.	1912'50
<i>Trencadissa</i> 1 acte, (14 Desembre.)	22'50
<i>En Pau de les calses curtes</i> , 1 acte, (16 Desembre.)	22'50
<i>En Pau de les calses curtes</i> , 1 acte, (19 Desembre.)	22'50

Suma y segueix: Ptes. 1980'00

CANT DE NOVEMBRE

El vermell dels arbres
encès per la posta—dels sols invernals
delita y penetra
lo mateix qu'aquells verts primaverals.
¡Germans, alsèm els cors, que tot es bell,
el vert y el vermell!

Alsèm els cors cantant la vida entera
ab els brots, y ab les fulles que se'n van;
gosèm el dia, sens mirà endarrera,
sense pensà ab els dies que vindran.

Gosa el moment...
Gosa el moment que't convida
y correràs alegre a tot combat,
un día de vida es vida
gosa el moment que t'ha sigut donat.

No t'entristeixin donchs—els funerals novembres,
ni planys mort lo que ha tingut pléser...
De planye es el donsel qu'ajeu sos membres
ans d'haverlos cansat en el plaher.

J. MARAGALL.

L'ODA INFINITA

Tinch una oda comensada
que no puch acabar may:
día y nit me l'han dictada
tots els crits de la ventada,
tots els atoms de l'espai.

Va entornarla ma infantesa
entre ensomnis d'amor pur;
pro, esborrantse y mitj malmesa,
joventut me l'ha represa
ab un ritme més segur.

Desseguida ab veu més forta
m'han sigut dictats nous cants;
més cada any que'l temps s'emporta
trobo un altre esparsa morta
y perduts més consonants.

Ja no sé com comensava
ni sé com acabarà,
perque tinch la veu esclava
d'una forsa que s'esbrava
dictantmela sens parar.

Perxò sempre a la ventura,
sens saber si lliga o no,
afegeixo ab ma insegura
crits de goig, planys d'amargura
y els himnes d'adoració.

Sols desitjo per ma gloria
que, en havent qui l'oda sab,
al instant en que jo moria
me la digui de memoria
mot per mot, de cap a cap.

Me la digui a cau d'orella,
esbrinantme fil per fil
de l'iguota maravella
de la vida, qu'es tant bellal,
el teixit ferm y subtil.

Y es farà llavors visible
al poeta extasiat
aquest tornaveu que'l fibla
de quelcom qu'inemudible
refila en l'eternitat.

J. MARAGALL.

ELOGI DE LA POESIA

Poesia es l'art de la paraula; entenent per Art la bellesa passada a través de l'home; y per Bellesa la revelació de la essència per la forma. Forma vull dir la empremta que en la materia de les coses ha deixat el ritme creador. Perque consistint la creació en l'esfors diví a través del caos, en la essència de l'esfors està el ritme, o sia alteració d'acció y repós. Aixís el trobè en el moures les onades en la mar, y en el petrificat oneig de les montanyes; en la disposició de les

branques en el tronch, y en l'obrirse de les fulles; en els cristalls de les pedres precioses y els membres de tot còs animal; en l'udol del vent y el de les besties, y en el plor de l'home.

J. MARAGALL.

EL TEATRE IBSEN

Per a mi, la característica del teatre d'Ibsen està en ésser un teatre d'idees, qu'es lo més altament humà, en compte d'un teatre de passions, qu'es lo més plenament humà. Ja n'hi ha de passions al teatre d'Ibsen; però son passions que'n diríem intel·lectuals.

Això, ab la gran potencia artística que hi va junta, m'explica d'una part la fascinació que aquest teatre ha obrat, sobretot com a llibre, en tantes individualitats de vocació intel·lectual; y m'explica d'altra part, lo seu poch èxit relatiu en les taules y davant del gros públich dels teatres, y descomptant l'interès extra artístich, polítich, que'n algú puga despertar.

Dintre d'aquets termes trobo que'l teatre d'Ibsen es una de les obres més considerables del pensament humà, y una de les més representatives del esperit de la nostre època.

Ademés, entre nosaltres ha obrat en favor d'ella'l misteriós prestigi de lo exòtich.

J. MARAGALL.

CANT ESPIRITUAL

Si'l mon ja es tant formós, Senyor, si's mira ab la pau vostre a dintre de l'ull nostre, què més ens podeu dà en un altre vida?

Perxò estich tant gelós dels ulls, y el rostre, y el cos que m'heu donat, Senyor, y el cor que s'hi mou sempre... y temo tant la mort!

¿Ab quins altres sentits me'l fareu veure aquest cel blau damunt de les montanyes, y el mar immens, y el sol que per tot brilla? Deume en aquets sentits l'eterna pau y no voldré més cel que aquest cel blau.

Aquell que a cap moment li digué—«Atúrat» sinó al mateix que li dugué la mort, jo no l'entench, Senyor; jo que voldria aturar a tants moments de cada día per fèls eterns a dintre del meu cor!...

¿O es que aquest «fè etern» es ja la mort? Més llavors, la vida, què seria?

¿Fora no més l'ombra del temps que passa, y l'il·lusió del lluny y de l'aprop, y el compte de lo molt, y el poch, y el massa, enganyador, perquè ja tot ho es tot?

Tant se vall Aquest mon, sia com sia, tant divers, tant extens, tant temporal; aquesta terra, ab tot lo que s'hi cria, es ma patria, senyor: y ¿no podria ésser també una patria celestial? Home só y es humana ma mesura

La Escena Catalana

per tot quan puga creure y esperar:
si ma fè y ma esperança aquí s'atura,
me'n fareu una culpa més enllà?

Més enllà veig al cel y les estrelles,
y encare allí voldria ésserhi hom:
si heu fet les coses a mos ulls tant belles,
si heu fet mos ulls y mos sentits per elles,
per què aclucals cercant un altre com?
Si per mí com aquest no n'hi haurà cap!
Ja sé que sou, Senyor; pro hon sou ¿qui hu sab?
Tot lo que veig se vos assembla en mí...
Deixeume creure, donchs, que sou aquí.
Y quan vinga aquella hora de temensa
en que s'acluin aquets ulls humans,
obriumen, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra fas immensa.
Siam la mort una major naixensa!

J. MARAGALL.

A uns músichs que van pel carré

Aneu pels carrés—ritmant alegria
la gent que os escolta—de lluny y d'aprop
acompassa els passos—a la melodia,
pensaments y tot.

Passeu invisibles:—les notes alegres
se'n van a l'etzar de les cantonades,
llunyanes, properes,—y tral-larejades
com irresistibles.

Trencant un carré—sortiu trasantó:
sou cegos, sou coixos—sou desgraciats;
el passant que os topa—os dona un diné
y mitja rialla...—y ja os té oblidats.

J. MARAGALL.

PATERNAL

*Tornant del Liceu en la nit del 7 de Novembre
de 1893*

Furiat va esclatant l'odi per la terra,
regalen sanch les coll-torsades testes,
y cal anà a les festes
ab pit ben esforsat, com a la guerra.

A cada esclat mortal—la gent trèmola's gira:
la crueltat qu'avansa,—la por que s'enretira,
se van partint el mon...

Mirant al filla que mama,—a la mare que sospira,
el pare arruga'l front.

Pro l'infant ignoscent,
que deixa, satisfet, la vuidada mamella
se mira a n'ell,—se mira a n'ella,
y riu barbarament.

J. MARAGALL.

**Centre D. Regionalista del
Poble Nou**

El notable quadro dramàtic que ab tan èxit actua en aquest Centre, baix la direcció del excelent actor Enrich Figuerola, representarà el dia 24 al vespre, *Les garses*,

de Ignasi Iglesias, y el dia 26 a la tarde, *La mare*, de Santiago Rusiñol, en quals funcions hi pendran part les distingides actrius Enriqueta Vidal, Ramona Mestres y Maria dels Angels Guart.

L'Artesà (Gracia)

El dia 17, per la nit, se posà en escena la comedia *Ho sé tot*, qual execució obtingué una bona interpretació per part de tots.

La Familia Catalana

Diumenge passat, tingué lloch l'inauguració de la temporada d'hivern. Se representà primerament la marina *Sirena*, qual execució, tingué bastant que desitjà. Seguidament se posà en escena la comedia *La festa dels aucells*, distingintse el senyor Corberó (A.) secundat per la senyoreta Pairó y senyors Mora, Aguirrezabal y altres.

El diàlech *Contra enveja, caritat*, fou interpretat ab molta discreció per les noyes Roseta y Antonia Pausas.

El clou de la funció, fou la representació del tercer acte del drama *La Reyna jova*, sent aplaudit el treball d'en Rufandis que encarnà el paper de «Roland», acertadament.

La direcció artística, descuidada.

Ateneu Obrer del districte II

El dia 17, a la vetlla, va tenir lloch la representació de l'entretingida comedia d'en Roca y Roca, *Lo plet d'en Baldomero*, sortint forsa ajustat el seu conjunt y lluhintshi d'una manera acabada el senyor Gallifa, qui'ns demostrà una vegada més, que arribarà esser un excelent galán. En según terme podem dir que els senyors Farrarons, Valls y Compta van estar sempre en caràcter.

Mereix punt apart el treball del senyor Fabregas, fent el paper de «Tofol», que brodà d'una manera admirable o sigui no caure may en la xavacaneria que per desgracia alguns aficionats ens tenen acostumats.

Inútil dir que la senyoreta Durán sempre va estar en caràcter, com també es digne de lloansa la labor feta per la senyora Vidal.

Per postres van servirnos *La venjansa d'una sogra*, que sigué celebrada per la distingida concorrencia que no's cansà d'aplaudir als seus intèrprets senyoreta Durán, senyora Vidal y senyor Valls.

Centre Nacionalista Republicà (Sant Gervasi)

El passat diumenge, per la tarde, els aficionats que formen el quadro escènic, posaren en escena les obres *L'agencia d'informes comercials*, *Per punt y a pel y a repel*.

Centre Plà de Bages

De molt acertada pot nomenarse la direcció que donà'l senyor Vilar (E.) en la dificil comedia dramàtica *Juventut de Príncep*.

Si bé va haberse de lluitar ab alguns inconvenients de presentació escènica, puig el decorat era molt pobret y esquifit, en cambi'l conjunt fou un aconxeixament artístich, car el públich entre molts dialogats, sobre tot el tercer acte, s'aplaudiren per l'acert en que foren interpretats.

La senyoreta Mestres, feu una «Caterina» plena de vida y encarnant el personatge d'una manera sublim, demostrant esser, no una aficionada vulgar, sinó una actriu acceptable. Els jermans Vilar, junt ab els senyors Monné y David, foren els hèroes de la vetlla, el primer se guanyà una ovació al tercer acte: aplaudiment, senyor Monné, que fon just y ben guanyat. El senyor Campdesunyé, poch en caràcter y mancat d'expressió en certs moments culminants. Bé els senyors Cuadrado, Mas, Vives y Illa.

Una festa simpàtica, que honra en extrem a son director y a l'entitat.

Centre Naciolista Republicà (Gracia)

Per demà passat, hi està anunciada l'obra *Mal pare*.

Se parla de si aquest elench actuarà al «Assiàtic» en combinació ab aquest Centre y ab una entitat també catalana. Desitjarem que la nova's confirmés plenament.

Estret Club (Assiàtic)

En aquest espayós teatre, s'hi representà *Lo Contramestre*, de Pitarra, obtinguent una execució fidel y mereixedora d'elogis. Fou l'hèroe de la vetlla'l senyor Comas, que dirigí ab acert el drama, ajudantlo ab carinyo les senyores Alentorn y Valero, com també'ls senyors Vilallonga, Simón, Carol y Escudero. El debutant senyor Rueda, demostrà tenir condicions pel teatre, puig, a més de saberse'l paper, el brodà de detalls, donantli pura y reyal vitalitat. L'obreta *Un bon debut*, feu riure de veres al públich. De l'estrena de *Un comediant de per riure*, en parlèm a son lloch corresponent.

La Marguerida (Gracia)

En aquesta Societat el diumenge se representà el drama l'rich en dos actes y tres quadros, lletra de Marian García, música de Pere Solé, *La mort del escolà*. L'interpretació donada a la mateixa fluixejà bastant, en particular per part del senyor Camps, encarregat del «Compte Floris.» Els senyors Calmell, Martí, Cabanyes y Olivé, regulars, molt bé el senyor Pujols. Mereix mencionarse apart el treball del noy Samsó, que's portà com un verdader artista.

La direcció, igual que'ls chors, poch cuydada. El decorat de A. Mir, molt propi.

Saló Bonavista (Gracia)

En la última setmana la companyia que encapsala en Ramon Claveras, ha representat la rondalla tràgica *La mà de mico*, el quadret dramàtic de Iglesias *Juventut*, les comedies *La sala de rebre* y *Els mals esperits* y el drama en tres actes *La Resclosa*.

L'interpretació donada a totes elles sigué bastant acceptable, puig si fluixejà en algo sigué particularment per la senyora Rodés y senyoreta Cama (M.) Els senyors Claveras, Illa y Cama, se portaren com a bons.

L'Artesà (Gracia)

El diumenge prop passat el quadro escènic de aquesta entitat, baix la experta direcció d'en Pere Puig, representà ab molt bon encert la comedia *Ho sé tot*, en la que's distingiren notablement la senyora Cama (R.) y els senyors Puig, Francolí y Domenech.

Círcol de propietaris de Gracia

El passat diumenge debutà en aquesta important societat la companyia Claramunt-Devenat, ab el drama *L'Hereu Escampa*, en qual protagonista el senyor Devenat obté un verdader triomf cada vegada, essent molt ben secundat per tots els demés que prenen part en l'obra y que ro repetim per haberho dit en altres ocasions.

En la pessa *Viatge de bodes*, feren passar un rato divertit a la concorrencia.

De nostres Corresponsals

Girona.—«Teatre Principal.» La companyia de en Jaume Borràs, ens posà en escena, el dia 16, la comedia d'en Marxuach, *Viatje de boda*, que va esser desempenyada per les senyores Gandia y Pallarès y els senyors Torres (E.), Galceràn y Cervera.

El dia 17, a la nit, la funció va esser en honor dels oradors y organitzadors del miting contra'l Royal decret de Notaries; se posà en escena el grandios drama del eminent poeta Ignasi Iglesias *Les garces*, que va esser desempenyat maravellosament per tota la companyia. Es digne de tota lloansa el senyor Borràs en el «Pelegrí», de quin paper en fa una creació, igualment son dignes d'elogi les senyores Castillo, Pallarès y Gandia y els senyors Munt Rosés, Bardem, Bozzo, Cervera y Torres (E.) El conjunt, admirable, digne de tot elogi. Seguidament el quadro dramàtic d'en Folch y Torres, *Un interior*, que va esser posat en escena pel senyor Borràs, y brillantment secundat per les senyores Castillo y Pallarès y els senyors Bozzo y Cervera.

Bellvis.—«Teatre Jaumista.» En aquest teatre, la vetlla del 17, prop-passat, se donà la segona funció de la temporada, posantse en escena, a petició del públich, les obres següents.

L'exemple. Tots sos intèrprets donaren una execució esmeradíssima a l'obra, que'ls valgué sorollosos aplausos, en particular els joves Pascual y Bosch.

En jove Pascual, d'una manera correcte, agradable y bé, donà a coneixe el monòlech *Lo guardador dei Bruch*, sent felicitat y aplaudit al final.

El *Pillet de ou*, estigueren admirables en els seus respectius papers els senyors Pou y Tarragó, sent molt ben secundats pels demés intèrprets de l'obra, donantli una bona execució y escoltant merescuts aplausos.

Finalisà ab el diàlech *Per telèfono*.

Granollers.—«Centre Catòlic.»—Diumenge passat, posaren en escena, a la tarde, *La taberna del senyor don Paco* y a la nit, estrenaren el drama en un acte *Entre minayres*, del qual en parlèm en secció apart.

La Bisbal.—S'ha publicat el programa de les Festes de glorificació del Teatre Regional, pera rendir tribut d'honor als ilustres patricis Angel Guimerà, Santiago Rusiñol, Ignasi Iglesias y Enrich Morera.

Ordre de les festes:

Dia 31 Desembre. A les 12 y mitja.—Reunió de les Autoritats, Entitats y Corporacions ab ses repectives senyeres, a la Casa de la Ciutat, a l'objecte de dirigir-se a l'estació a rebre als obsequiats y d'allí retornar en manifestació a les Cases Consistorials, ahont se faràn les presentacions de rúbrica y un chor organitzat exprofés, cantarà alguna composició alusiva al acte.

A les 3 de la tarde.—Visites dels homenatjats a les entitats locals.

A les 3 y mitja tarde.—Les cobles «La Principal» y «Nova Armonia», executaren diferents sardanes del eminent mestre Morera, davant dels Archs.

A les 6 id.—Serenada d'honor davant les Cases Consistorials per el chor y les orquestres.

A les 7, nit.—Banquet popular dedicat als ilustres hostes, en el saló de Sessions de la Casa Comunal.

A les 9 mitja, nit.—Grandiosa funció de gala al Teatre Principal, en la que hi seràn representades les escullides y admirades obres dels autors homenatjats, invitats a n'aquesta funció: *La resurrecció de Llatzer*, poema líric, lletra de Guimerà y música de Morera; *La Reyna del cor*, d'Iglesias y música de Morera y *La nit del amor*, de Rusiñol y música de Morera, les quals obres seràn posades en escena per eminents artistes y la part lírica executada per una nodrida orquestra, composta de trenta professors, que dirigirà el reputat compositor senyor Cas-sià Casademont y presentades ab tota l'explendides en vestuari y decorat.

Malgrat.—«Teatre Tívoli.» Davant d'un nombrós públich, tingué lloch, el dia 6, la representació, per la companyia August Barbosa, Elvira Fremont y Antonia Verdier, del drama en tres actes d'Iglesias. *La noya maca*. Cal remarcar que'n Barbosa feu un treball admirable, com la senyoreta Fernandez en la protagonista; la Fremont y la Verdier, com sempre, lluhintse en sos tipos; tots els altres en bon lloch. El públich aplaudí ab entussiasme.

Per fi de festa ens donaren la comedia *Gent d'ara*.

Reus.—«La Palma.» En aquesta societat, se representà *Lo mas perdut*, de Feliu y Codina, per la secció que tan dignament dirigeix en Joseph M. Benet.

S'hi distingiren la senyoreta y el senyor Benet y els senyors Vila, Riba (aquest tingué d'encarregar-se del paper a última hora) y Sabater en sos respectius papers. Ajudarnn al desempenyo, els senyors Serret, Salvat, Pamies, Sobrepera, Aguadé y Querol.

El públich premià'l treball ab forses aplaudiments.

«Patronat Obrer.» El dia 8, a la tarde, representaren el drama *L'hereuet de la ferreria* y la pessa *Blanch y negre*.

El dia 10, posaren en escena les obres *Parlant, le gent s'emboolica*, *Fé* y *Lo sant del amo*, portantse sos intèrprets d'una manera admirable, per lo qual foren molt aplaudits.

Gambriús.—«Centre Català.» El dia 9 del corrent, la secció dramàtica representà el drama en tres actes de Pitarrà, *Cercol de foc*. En el desempenyo s'hi lluhiren la senyoreta Basseda, la senyora Galtes y els senyors Serrés, Aguiló y Parreu.

Per pessa feren *L'armari misteriós*. El públich aplaudí a tots els intèrprets.

Ciudadella.—(Menorca.) «Teatre Circol Artístich.» Continua treballant ab èxit sempre creixent, la companyia Casals-Cazorla. En la represensació de *Tristos amors*, profundisaren més encare tots els artistes en els seus respectius papers. Cal fer especial menció de la senyoreta Cazorla y senyor Casals, al igual que a la simpàtica nena Cardell, que, no sent del teatre, va dir y fer el seu paper d'una manera admirable. L'obra agradà ab excés, demostrantho aixís les interrupcions continues d'aplausos.

De la representació d'*El Mistich*, no'n parlarèm ab estenció, per ser una obra coneguda d'aqueix públich. Sols farem constar que l'execució sortí forsa arrodonida, tenint de fer especial menció del senyor Casals, que feu un excelent «Mossen Ramón.»

Lleyda.—«Academia de Lleyda.» El dia 10, del corrent, posaren en escena, per segona vegada, *La dida*. La interpretació, si fa o no fa, la mateixa del primer dia, encara que un xich insegura y això es degut als assajos. El senyor Charles, ens agradà molt més, però el senyor Ponsoda, molt menys. Els senyors Gonzales y Farrús y senyoretas Vierge y Solà, molt rebé. Tots foren aplaudits. A la senyoreta Puig, solsament se li aplaudiren les vestidures que portaba, que son les que requereixen a l'obra. Les parts secundaries, arrodoniren.

El dia 17, representaren, també per segona vegada la comedia en tres actes *Don Gonzalo o l'orgull del gech*, essent interpretada per tots els aficionats ab molta cura, siguent aplaudidíssims per son treball les senyoretas Solé y Vierje y els senyors Gonzalez, Cervera, Ponsoda, Farrús y Castellví. Els demés arrodoniren el conjunt, fent que l'obra surtis ben ajustada. La presentació magnífica, sols debèm dir que'l senyor Ponsoda, no va vestir bé'l «Grapa» y que al senyor Cervera, en el primer acte, li venia un xich llarga de mànecues la levita. En ets demés actes molt rebé.

La direcció, acceptable; al apuntador el sentíem bastant, y ens sembla que no era pas necessari cridar, puig els actors anaben ben segurs.

«La Violeta.» Tocà el torn, el dia 10, del present, a les obres *Les garces* y *Els mals esperits*, siguent interpretades ab bastant acert per tots els aficionats de la casa y per la senyoreta Martí y el senyor Salas.

El dia 17, la companyia del actor Baldomer Salas, posà en escena la preciosa producció d'Iglesies, *Lo cor del poble*, anant mitjanament interpretada per tots els artistes, sobressortint en el desempenyo de sos papers, la senyoreta Martí y el senyor Sala. Seguidament s'estrenà el drama en un acte *Terra endins*, del qual en parlèm en la secció corresponent.

Nostre folletí.— Ab el present número repartim l'últim folletí (quint) de la comedia d'Albert Llanas,

El Sí de les Noyes

Seguint la costum, desde dissabte, poden nostres lectors efectuar el cambi de folletins per l'exemplar relligat. El preu de l'enquadernació y cubertes es de 15 cèntims, no admetentse folletins bruts, tallats ni rebregats.

La setmana entrant comensarèm la publicació del drama en tres actes, del estatuat FREDERICH SOLER (*Pitarra*) que dú per títol

L'HOSTAL DE LA FARIGOLA

Obra inèdita de impressió, que serà aquest un nou motiu perquè despertí l'interés dels bibliòfils y pita-

rristes en particular y de tots els aymants del teatre català en general.

En Rafael Marquina està traduhint al castellà la bonica comedia en dos actes d'en Pompeu Crehuet, *Fontalegría*.

Es una bona pensada.

Es tant l'èxit obtingut per la publicació de *La Escena Regional*, en son primer Album, que se n'ha fet nova tirada pera poguer servir les demandes fetes pels corresponents. Per aquest motiu y a fi de poguer escampar ben bé el número publicat, no anunciarem fins la setmana entrant la sortida del Album según.

Preguem als subscriptors que estan en descubert en nostre Administració, que se serveixin posar al corrent de pago, tota vegada que fineix l'any y es convenient pera facilitar la bona marxa de nostres relacions.

Pera l'abonament poden aprofitar la nova ley de correus que permet fer envíos en metàlich, o bé pel recader, giro mutu o sagells de correus de 5, 10 y 15 cèntims.

El gran actor Enrich Borràs ha contractat an en Pere Codina pera que junt ab ell fassi la campanya per Amèrica y altres nacions en la tourné projectada a principis de Abril del any vinent.

Verdaderament per l'art català es un honor el veure com fraternisen nostres artistes y honran el nostre terrer donant a coneixe les millors produccions del Teatre Català.

L'unió d'en Borràs y Codina, iniciada ja en l'*Español* de Madrid, diu molt en favor del amor que per nostra terra senten tant eminents patricis.

No volèm ser indiscrets escampant la nova, però hem de afegir que hi han probabilitats de que a n'aquestes dos firmes s'hi uneixi la d'un altre comediant català, que actualment treballa en Barcelona y que es de les figures que conta ab més simpaties del públich català.

La companyia artística dramática catalana del jove actor Joan Santacana, representarà el dia 25, festa de Nadal, en el «Cassino de Masnou», *Gent d'ara* y *Flors y violes*.

Advertim a tots els que desitgin ser subscriptors a LA ESCENA CATALANA, que habent acabat el trimestre y comensant obra nova la setmana entrant, es aquesta bona ocasió pera ingressar en les lliste d'abonats, que son els que, pagant 2 pessetes trimestre, o bé 7'50 pesetes anyals, tenen dret a tots els números extraordinaris que's publiquin y a rebre les obres enquadrades, sense augment de preu.

La obra que segueix, que serà L'HOSTAL DE LA FARIGOLA, de Pitarra, la comensarèm a servir una setmana avans de comensar el trimestre de Janer a Mars, qual folletí donarèm de propina al subscriptor que ingresi desde aquesta data.

LA ESCENA CATALANA

Setmanari Teatral

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un trimestre. 2 pessetes.— Un any: 7'50 pessetes.

NÚMERO SOLT: 15 cèntims.

PAGO A LA BESTRETA

Redacció y Administració: Plasa del Pi, 5.—Barcelona.

Imprempta de LA ESCENA CATALANA, Plasa del Pi, 5